

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/109/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010062
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3825010062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Miroslavy Šibíkovej a Mgr. Martina Vozára, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Ilave, trvale bytom C. – D. B., A. XXX/XX, na slobode, stíhaného pre prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona účinného od 15.03.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. marca 2026, prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/6/2025 zo dňa 08.09.2025, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1, písm. e), odsek 2 Trestného poriadku sa v napadnutom rozsudku zrušuje výrok o treste povinnej práce s tým, že ostatné výroky napadnutého rozsudku týmto zrušením nie sú dotknuté.

II. Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Ilave, trvale bytom C. – D. B., Mostová 285/28

odsudzuje

podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona účinného od 15.03.2024 na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba s probačným dohľadom nad jeho správaním na 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia s probačným dohľadom ukladá zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas plynutia skúšobnej doby.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/6/2025 zo dňa 08.09.2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej

látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona účinného od 15.03.2024 na tom skutkovo základe, že

si v presne nezistený deň v presne nezistenom čase z miesta svojho bydliska v Partizánskom, časť D. B., A. E. XXX/XX prostredníctvom aplikácie Telegram na svojom mobilnom telefóne zn. iPhone 11, IMEI: 1 356555100496499, IMEI: 2 356555100316523 zakúpil od doposiaľ nezistenej osoby za sumu 70 € kryštálický materiál béžovej farby s hmotnosťou 3899 mg, v ktorom sa nachádzal 3,4-Metyléndioxymetamfetamín (MDMA) s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,2% hmotnostných, teda 2854 mg účinnej látky 3,4-Metyléndioxymetamfetamín (MDMA) vo forme voľnej bázy, ktorý mu predajca zaslal prostredníctvom poštovej zásielky s podacím číslom F. s označením odosielateľa menom Jamie Foster, s adresou 28 G. H., G. C. 10, I. G. I. XXX, J. K. pre príjemcu A. B., s adresou doručenia A. XXX/XX, XXXXX C., Slovensko, pričom predmetná zásielka bola dňa 19.01.2024 v čase o 11:50 hod. zaistená Colným úradom Bratislava, pobočka Bratislava Pošta 5251, Tomášikova 54, Bratislava, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je 3,4-Metyléndioxymetamfetamín (MDMA) zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obžalovaný A. B. okresným súdom odsúdený podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona účinného od 15.03.2024 (ďalej len „Tr. zák.“), s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 180 (stoosemdesiat) hodín, ktorý je povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu, a to osobne, vo voľnom čase a bez nároku na odmenu. Zároveň mu súd uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia vecí, a to: mobilný telefón zn. iPhone 11: IMEI 1: 356555100496499, IMEI 2: 356555100316523, červenej farby, vlastníkom ktorého sa stáva štát. Súd obžalovanému uložil podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor, ktoré smerovalo proti výroku o uloženom treste povinnej práce v neprospech obžalovaného. Prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„V trestnej veci obžalovaného A. B. podal dňa 8.9.2025 okresný prokurátor v Partizánskom odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/6/2025 zo dňa 8.9.2025 čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré nasledovne odôvodňujem:

Samosudca Okresného súdu Prievidza rozsudkom sp. zn. 25T/6/2025-138 zo dňa 8.9.2025 uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 a za to ho odsúdil podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 180 hodín. Zároveň obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a to mobilného telefónu zn. iPhone 11, IMEI: 1 356555100496499, IMEI: 2 356555100316523, červenej farby. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Výrok o treste povinnej práce predmetného rozhodnutia považujem za nesprávny, nakoľko uložený trest je neprimeraný, v rozpore so zásadami ukladania trestov.

Nesúhlasím s tvrdením súdu obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že pri uložení druhu a výmery trestu u obžalovaného vychádzal zo všeobecných zásad ukladania sankcií v zmysle § 33a Trestného zákona účinného od 6.8.2024, ako aj zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona účinného od 6.8.2024, zohľadňujúc spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy.

Mám za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Prvostupňový súd totiž pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na spôsob spáchania predmetného trestného činu, jeho následok a zavinenie obžalovaného, a z hľadiska naplnenia prvku individuálnej

prevencie prvostupňový súd dostatočne nezohľadnil doterajší život obžalovaného a možnosť jeho nápravy, a to najmä tú skutočnosť, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Partizánske spisová značka 1T/73/2022 zo dňa 1.2.2023, právoplatným 1.2.2023 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 v znení neskorších predpisov, ktorým bol obžalovaný odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok do 1.2.2024. Obžalovaný teda napriek predchádzajúcemu odsúdeniu za úmyselnú trestnú činnosť nevedol riadny život a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu. Mám za to, že na dosiahnutie účelu trestu nie je uloženie alternatívneho trestu povinnej práce obžalovanému dostatočné. Z uvedených dôvodov uložený druh trestu nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale práve naopak.

Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov. Takýto trest nemôže vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Mám za to, že v prípade obžalovaného bude len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody spĺňať kritériá individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

V nadväznosti na uvedené sa nestotožňujem s názorom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na osobu obžalovaného a na možnosti jeho nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu a na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie, ale i zložky výchovnej, bude postačujúci aj trest povinnej práce vo výmere 180 hodín.

Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s požiadavkou spravodlivého potrestania páchatel'ov trestných činov a povinnosťou pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, t.j. na dôsledné zachovávanie zákona, aby bola vo vedomí verejnosti upevňovaná viera v spravodlivosť postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní a súdov.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste v časti trestu povinnej práce rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/6/2025-138 zo dňa 8.9.2025, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného A. B. odsúdi podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov účinného od 6.8.2024 s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v 1. polovici trestnej sadzby nepodmienečne a na jeho výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Okresný súd Prievidza ma rozsudkom sp. zn. 25T/6/2025-138 zo dňa 8.9.2025 uznal na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti rozsudku vinným z prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods.1, ods.3 Tr. zák. a uložil mi trest povinnej práce vo výmere 180 hodín ako aj trest prepadnutia veci mobilného telefónu značky iPhone. Zároveň mi uložil aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal čo do výroku o treste odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske, ktorý ho následne písomne odôvodnil tým, že uložený trest povinnej práce pokladá za nesprávny, keďže je tento neprimeraný a uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov. V odôvodnení odvolania akcentoval prokurátor najmä skutočnosť, že som sa označeného prečinu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý mi bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/73/2022 zo dňa 1.2.2023 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. Uložený trest povinnej práce podľa prokurátora nespĺňa sledovaný účel trestu, keďže nemôže pôsobiť na obžalovaného v tom smere, aby v budúcnosti viedol riadny život. Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne výrok napadnutého rozsudku o treste v časti trestu povinnej práce zrušil a sám rozhodol tak, že mi uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Nepopieram, že som sa žalovaného prečinu dopustil krátko pred skončením doby podmieneného odsúdenia pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. (teda pre iný druh trestnej činnosti než pre akú som stíhaný aktuálne). Na rozdiel od prokurátora som však presvedčený, že uložený trest

povinnnej práce spĺňa v kombinácii s trestom prepadnutia veci a uloženým ochranným liečením u mojej osoby zákonom sledovaný účel trestu tak z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie a je v súlade s princípmi restoratívnej justície, na ktorú je aj v rozhodovaní súdov po novele Tr. zák. účinnej od 1.6.2024 kladený stále väčší dôraz tak, ako na to správne v odôvodnení rozsudku poukazuje súd prvého stupňa. Z odôvodnením prvostupňového rozsudku, ktoré pokladám za presvedčivé a vyčerpávajúce sa plne stotožňujem, pričom som presvedčený, že tak z hľadiska mojej prevýchovy, ako aj z hľadiska spoločenského profitu je trest povinnej práce uložený mi za prečin nižšej spoločenskej nebezpečnosti nielenže v súlade so zákonom, ale aj vhodnejším riešením ako krátkodobý nepodmienečný trest odňatia slobody. Zároveň prehlasujem, že v prípade nadobudnutia právoplatnosti rozsudku aj čo do výroku o treste povinnej práce, začnem ihneď s jeho výkonom a nedopustím sa žiadneho ďalšieho protispoločenského konania.

S poukazom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 25T/6/2025- 138 zo dňa 8.9.2025 ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol vyhovieť podanému odvolaniu. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je sčasti dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste povinnej práce, treste prepadnutia veci a ochranného liečenia, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o uloženom treste povinnej práce obžalovanému.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste povinnej práce obžalovanému, z obsahu jeho odôvodnenia, vyplýva, že prokurátor namietal existenciu väd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda že uložený trest povinnej práce obžalovanému je neprimerane mierny.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd pristúpil k uloženiu alternatívneho trestu povinnej práce vo výmere 180 hodín, pričom pri jeho ukladaní súd zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine za spáchaný skutok, celkový kritický postoj obžalovaného k trestnej činnosti kladenej mu za vinu a jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj jeho úprimné oľutovanie spáchania skutku. Zároveň súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný je študentom, pripravuje sa na budúce povolanie a podľa správy o povesti z miesta bydliska na neho nie sú evidované sťažnosti.

Na základe preskúmania veci sa odvolací súd s touto argumentáciou okresného súdu nestotožnil a v tomto smere považoval odvolacie námietky prokurátora sčasti za dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade uvádza, že sa stotožnil s námietkou prokurátora o tom, že uložený alternatívny trest povinnej práce obžalovanému je neprimerane mierny z hľadiska naplnenia účelu trestu podľa § 34 Tr. zák. najmä vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti (drogová trestná činnosť) ako aj osobu obžalovaného a jeho predchádzajúce odsúdenie za úmyselnú trestnú činnosť ako aj jeho priestupkovú minulosť, je potrebné pristúpiť k uloženiu iného druhu trestu. Súd pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný, ktorý má len 20 rokov, bol doposiaľ jedenkrát odsúdený za úmyselný trestný čin – prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov (do 02.02.2024), pričom žalovaného skutku sa dopustil počas skúšobnej doby tohto podmieneného odsúdenia. Zároveň bol obžalovaný v minulosti dvakrát postihnutý za priestupok (dňa 14.07.2022 proti majetku a dňa 20.05.2024 proti občianskemu spolunažívaniu), čo svedčí o jeho sklone k protispoločenskému správaniu. Z uvedených dôvodov mal aj odvolací súd za to, že alternatívny trest povinnej práce je neprimerane mierny, preto pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody. Avšak odvolací súd sa nestotožnil s odvolacími argumentami prokurátora o potrebe uloženia nepodmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil Oznámenie o osvedčení sa obžalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza sp. zn. PE-1T/73/2022, zo dňa 09.02.2026, zo zákona. S poukazom na to, že obžalovaný je študentom a pripravuje sa na budúce povolanie ako aj na to, že v predmetnej veci sa dopustil druhovo inej trestnej činnosti ako v tej, za ktorú bol prvýkrát odsúdený, tiež s poukazom na jeho kritický postoj k žalovanej trestnej činnosti a jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj so súdom, mal odvolací súd za to, že na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a bude postačovať uloženie trestu odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom. Hoci sa žalovaného skutku obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby, vzhľadom na to, že pôvodné odsúdenie má zahladené, je možné uložiť mu aj podmienený trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou. V súvislosti s uvedeným odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že vzhľadom na zahľadzenie predmetného odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 1T/73/2022, pri rozhodovaní o treste nie je možné vychádzať zo skutočnosti, že odsúdený spáchal predmetný trestný čin ako 1 krát súdne trestaný recidivista. Z okolností, vyplývajúcich z odpisu z registra trestov ako aj z registra priestupkov možno vyvodit' sklon obžalovaného k páchaniu protispoločenskej činnosti, ktorú okolnosť odvolací súd zohľadnil v uložení prísnejšieho druhu trestu oproti pôvodnému, a to podmieneného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd preto na podklade uvedených skutočností dospel k záveru o existencii nedostatkov napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., na základe čoho musel odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v časti výroku o treste povinnej práce zrušiť. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. je možné rozhodnúť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, pristúpil sám k rozhodnutiu o uložení trestu obžalovanému.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu obžalovaného na základe zistených skutočností jeho prípadu, významných pre určenie druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., odvolací súd poukazuje na to, že samotná závažnosť trestného činu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. je vyjadrená trestnou sadzbou, zakotvenou v osobitnej časti Trestného zákona (trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky). Na základe okresným súdom správne zistených skutočností, významných pre posúdenie závažnosti trestného činu, spáchaného obžalovaným v prejednávacom prípade, ani odvolací súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by viedli k záveru o zvýšenej závažnosti trestného činu nad rámec skutkovou podstatou uvedeného činu predpokladanej základnej závažnosti činu.

Vzhľadom na ukládanie trestu odvolací súd ukladal obžalovanému trest podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. za prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky, za ktorý je ustanovená trestná sadzba vo výmere 6 (šesť) mesiacov až 3 (tri) roky. Odvolací súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a na rozdiel od okresného súdu neaplikoval priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (nakoľko predchádzajúce odsúdenie má zahladené). Vzhľadom na osobu obžalovaného a na možnosti jeho nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu a na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie, ale i zložky výchovnej, bude postačujúci podmienený trest odňatia slobody

vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním a skúšobnou dobou v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov ako aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas plynutia skúšobnej doby, a to s poukazom na lekárom – psychiatrom zistený polymorfný abúzus návykových látok u obžalovaného (alkohol, marihuana, extáza) s prejavmi začínajúcej závislosti od alkoholu.

Takto uložený trest odňatia slobody podľa odvolacieho súdu zodpovedá zásadám ukladania trestov, splní účel trestu vyjadrený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., zároveň je ho možné považovať už aj za primeraný, zákonný a zodpovedajúci konkrétnej miere závažnosti spáchanej trestnej činnosti vyplývajúcej z jeho povahy a zo spôsobu spáchania (z pohľadu vyššie konštatovaných skutočností, ktoré odvolací súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil), ako aj spravodlivý a súladný i z pohľadu naplnenia jeho účelu, kedy trest odňatia slobody plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Zároveň takto uložený trest vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou ako páchatela trestného činu. Takto uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného a uloženým zákazom sú podľa názoru odvolacieho súdu už spôsobilé dovŕšiť nápravu obžalovaného aj na slobode a podľa názoru odvolacieho súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania obžalovaného pod hrozbou vykonania trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku (výrok I. a II.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.